

Kr. paa Hartkornet og 5—6 Kr. paa Formue og Lejlighed. Dernæst er der 9, der ligne 10—12 Kr., 13 med 12—14 Kr., 37 med 14—16 Kr., 47 med 16—18 Kr., 64 med 18—20 Kr., 64 med 20—24 Kr., 72 med 22—24 Kr., 73 med 24—26 Kr., 75 med 26—28 Kr., 88 med 28—30 Kr., 75 med 30—32 Kr., 66 med 32—34 Kr., 62 med 34—36 Kr., 56 med 36—38 Kr., 28 med 38—40 Kr., 30 med 40—42 Kr., 30 med 42—44 Kr., 19 med 44—46 Kr., 15 med 46—48 Kr., 17 med 48—50 Kr., 18 med 50—52 Kr., 10 med 52—54 Kr., 14 med 54—56 Kr., 15 med 56—58 Kr., 7 med 58—60 Kr., 10 med 60—62 Kr., 7 med 62—64 Kr., 5 med 64—66 Kr., 6 med 66—68 Kr., 4 med 68—70 Kr., 1 med 70—72 Kr., 4 med 72—74 Kr., 4 med 74—76 Kr., 1 med 76—78 Kr., 1 med 78—80 Kr., 2 med 80—82 Kr., 1 med 82—84 Kr., 3 med 84—86 Kr., 2 med 86—88 Kr., 1 med 88—90 Kr., 3 med 90—92 Kr., 3 med 92—94 Kr., 2 med 94—96 Kr., 2 med 96—98 Kr., 2 med 98—100 Kr., der er 12, der ligne over 100 Kr. pr. Td. Hartkorn. Nu er der en Del af dem, der ere enten Stationsbyer eller bylignende Kommuner, men naar man lægger Mærke til, at 1 Kommune har udskrevet 61 Kr. pr. Td. Hartkorn og 120 Kr. i alt, er det dog en ganske forskrækkelig Kommunalbyrde i Forhold til dem, der ligne under 10 Kr. Der tales saa tit om, at vi en Gang skulle have indført en Skatteordning med stigende Skala. Jeg synes for Resten, at dette er en temmelig stærk stigende Skala i de forskellige kommunale Byrder.

Nu kan jeg have Lyst til at komme med en Illustration angaaende Beskatningen. Sammenligne vi de 100 Kommuner, der have svaret det mindste Beløb, baade i Hartkorns- og Formue- og Lejlighedsskat, faa vi ud, at de i Gennemsnit svare 14,⁶⁸ pr. Td. Hartkorn. Tage vi saa de 100 højst paalignede Kommuner, ja det er ikke de højeste, thi jeg har brugt den Forsigtighedsregel, at kun, hvor jeg kender eller gennem andre er bleven tilstrækkelig oplyst om, at det var en ren Landkommune, har jeg taget de Kommuner, der have lignet over Halvdelen paa Hartkornet. Her har jeg holdt mig strengt til de Kommuner, der have lignet det halve eller derover paa Hartkornet. Jeg gaar ud fra, at i de rene Landkommuner bære Hartkornsejerne den overvejende Del af Formue- og Lejlighedsskatten. Jeg har altsaa kun taget saadanne Kommuner med. Det viser sig saa, at de 100 højst paalignede Kommuner svare 60,⁶¹ Kr. gennemsnitligt. Men

hvordan vil nu Forholdet stille sig, saafremt Staten overtager de kommunale Byrder? Vi have i Kommunerne 369,161 Tdr. Hartkorn. Ganger man det med 14,⁶⁸, faa vi et Beløb af 5,419,283 Kr. 48 Øre. Men gange vi det samme Antal Tønder Hartkorn med 60,⁶¹ Kr., faa vi 22,374,848 Kr. 21 Øre. Det er en ikke ubetydelig Forskel. Forskellen bliver 16,965,564 Kr. 73 Øre, og det er jo ikke saa lille et Hul. Vi kunne vist nok blive enige om at kalde det Skel mellem dem, der gennemsnitligt ligne 14,⁶⁸ og dem, der ligne 60,⁶¹ pr. Td. Hartkorn for et Svælg. Vi have her forhandlet om Skattelove, om Tiendelove, om Formue- og Indkomstskat til Staten, men jeg kan ikke se rettere end, at tage vi det Beløb, der af Statskassen skulde overgaa til Kommunerne, Formue- og Indkomstskatten og det, Statskassen skulde udrede aarligt, baade i Laan og som Tilskud til Afløsningen efter Tiendeloven, kunne alle disse tre Poster forsvinde i Svælget mellem de 100 lavest og de 100 højst paalignede Kommuner. De ville tilsammen ikke beløbe sig til 16 Mill. Jeg synes altsaa, der kunde være Grund til at tage dette Forhold lidt under Overvejelse.

Naar der nu skraales ikke saa ubetydeligt op om det danske Landbrug, er det jo ikke sikkert, at det er dem, der ere overbebyrdede, der skraale. Det er maaske lige saa godt dem, der ikke ere det. Thi de, der have de store Byrder, tie gerne, fordi de ikke godt kunne faa Tid til at skraale. Men naar der skraales saa stærkt, kan jeg ikke se andet end, at det er rigtigt at henvende sig der, hvor Byrderne virkelig ere, og hvor Tampen brænder, og det er virkelig vore Kommuner. Hvad ere Statsskatterne imod Hartkornsskatterne i saadanne Kommuner, som maa svare fra 40 til 50 ja op til over 100 Kr. i Kommuneskat? Jeg skal være villig til at indrømme, at baade Tiendeloven og vore Statsskatter ere nogle rigtige Dromedarpukler, men jeg skal ikke nægte, at gaa vi til de kommunale Byrder, finde vi der Kamelen. Og det, jeg har villet prøve ved disse Bemærkninger, var at tage Dækkenet af denne Kamel.

Bjerre: Jeg skal blot gøre et Par Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, som faldt fra de ærede Medlemmer fra Møen (Bojsen) og Odense (Scavenius), der sagde til os, at vi bare os saa galt ad. Vi ere saa vante til at høre af vore Modstandere, at vi bære os galt ad, men naar det ærede Medlem for Møen paa det danske Landsbrugs Vegne talte om Rugen og